

keren, aan deze het verblijf in de bewakingsgebieden op grond van art. 19 van het Vreemdelingenreglement behoort te worden ontzegd. (Zie voor verdere bijzonderheden daaromtrent par. 2 van Vreemdelingencirculaire nr. 16.)

Paragraaf 5.

**Uitleiding
(c.q. terugleiding)
of uitwijzing**

1. Nadat door het H.v.P. tot verwijdering is besloten, c.q. door de M.v.J. machtiging daartoe is verleend, zal het hoofd — voor zover door de M.v.J. bij diens machtiging hieromtrent niets is bepaald — tevens moeten beslissen of de verwijdering moet plaats vinden door **u i t l e i d i n g** (c.q. terugleiding) dan wel door **u i t w i j z i n g**.

Gezien de dikwijls zeer verschillende omstandigheden, welke zich bij de verwijdering van vreemdelingen voordoen, is een vaste gedragslijn tot het nemen van een beslissing omtrent de wijze van verwijdering niet te geven. Het H.v.P. zal zich echter o.a. moeten laten leiden door dezelfde overweging als onder 4 van par. 4 bedoeld ten aanzien van al of niet inbewaringstelling. Uiteraard zal in het algemeen, indien de vreemdeling ter fine van verwijdering in bewaring is gesteld (c.q. gehouden), uitleiding of terugleiding moeten plaats vinden, hoewel door bijzondere omstandigheden ook dan wel eens verwijdering alleen kan geschieden door uitwijzing. Voorts zal een vreemdeling, die aan de autoriteiten van een ander land moet worden overgegeven, in de regel moeten worden uitgeleid c.q. teruggeleid.

**Innemering van
Nederlandse
documenten**

2. Voordat een vreemdeling wordt verwijderd, moeten alle bescheiden welke hem tijdelijk door de Nederlandse overheid ter beschikking waren gesteld, zoals een verblijfsvergunningformulier of een rentekaart, worden ingenomen. Een in zijn paspoort of ander reis papier gestelde verklaring omtrent zijn verblijf in Nederland moet worden geannuleerd. Op de sociale verzekeringswetten betrekking hebbende bescheiden moeten aan de bevoegde raad van arbeid worden toegezonden. Indien aan een werkgever vergunning is verleend om door de vreemdeling arbeid te doen verrichten, moet van de verwijdering van de vreemdeling bericht worden gezonden aan het betrokken arbeidsbureau.

**Aantekening
betreffende de
verwijdering in het
reis papier**

3. Hoewel van betrekkelijke waarde — immers na zijn verwijdering bestaat de mogelijkheid, dat de vreemdeling spoedig in het bezit van een nieuw reisdocument komt — is het

in beginsel, ter vergemakkelijking van de controle op vreemdelingen, zowel bij de doorlaatposten als elders, van belang, dat bij verwijdering uit Nederland van een vreemdeling, in diens reisdocument een aantekening betreffende die verwijdering wordt aangebracht. In vele gevallen bestaan daartegen echter ernstige bezwaren van praktische aard met betrekking tot de uitvoering van de verwijdering. **Op grond hiervan mag dan ook slechts een aantekening van verwijdering worden geplaatst in het reisdocument van vreemdelingen,**

a. onderdanen van een nabuurland, die uitgeleid of teruggeleid worden en daarbij worden overgegeven aan de grensautoriteiten van dat land (zie deze par., sub 4a);

b. die verwijderd worden naar het land, van hetwelk zij onderdaan zijn of waar zij blijkens hun reispapieren naar dat land niet door een ander land behoeven te transiteren (dus b.v. een Engelsman, een Fransman, of een Argentijn, per schip naar eigen land, een Oostenrijker, per vliegtuig naar Wenen, een staatloze met een geldig Noors vreemdelingenpaspoort, per schip naar Noorwegen).

Zelfs in de gevallen, onder a en b bedoeld, kan de aantekening achterwege worden gelaten, indien zulks om bijzondere reden door het H.v.P. of door de M.v.J. raadzaam wordt geacht.

De aantekening moet, tenzij door of namens de M.v.J. voor een bepaalde vreemdeling of voor een bepaalde categorie van vreemdelingen anders wordt gelast, luiden:

„Last tot verwijdering uit Nederland gegeven op

19

H.v.P. te

(handtekening)

dienststempel.”

Het H.v.P., of bij diens afwezigheid zijn vervanger moet de aantekening persoonlijk ondertekenen. In gemeenten waar een hoofdcommissaris of een commissaris is, mag de ondertekening ook geschieden door de ambtenaar van politie met de dagelijkse leiding van de vreemdelingenzaken belast, als deze geen lagere rang dan die van inspecteur van politie bekleedt.

Overgave van de vreemdeling aan de grenspolitie van een nabuurstaat

4. Indien tot uitleiding of terugleiding is besloten, zal voorts — tenzij door of namens de M.v.J., bij een eventuele machtiging tot verwijdering daaromtrent richtlijnen zijn gegeven

— door het H.v.P. moeten worden bepaald of de vreemdeling aan de grensautoriteiten van een nabuurstaat moet worden overgegeven.

Als regel kan worden aangenomen, dat bij terugleiding, tenzij bijzondere omstandigheden zich daartegen verzetten b.v. indien blijkens een signalering of anderszins de aanhouding van de vreemdeling in het land, waarheen uitleiding of terugleiding zal plaats hebben, wordt gevraagd, terwijl door dat land zijn uitlevering niet is en niet zal worden aanhangig gemaakt. (zie par. 3, onder 4) aan de grensautoriteiten van de betreffende nabuurstaat moeten worden overgegeven:

a. onderdanen van België en Duitsland, die worden teruggeleid;

b. andere vreemdelingen t.a.v. wie uit feiten en omstandigheden is gebleken, dat zij komende uit een dier landen, op illegale wijze naar Nederland zijn gekomen en die deswege of mede deswege worden teruggeleid.

Bij uitleiding zijn de omstandigheden, zowel van de vreemdelingen als t.a.v. de landen waarheen de uitleiding moet plaats hebben, zo verschillend, dat geen vaste richtlijnen, passend voor alle gevallen, kunnen worden gegeven omtrent al of niet overgave aan buitenlandse autoriteiten. Evenwel kan terzake het volgende worden gezegd.

Bij uitleiding van onderdanen van België of Duitsland naar die landen zal, tenzij bijzondere omstandigheden zich daartegen verzetten (zie hiervoor), overgave aan de buitenlandse grensautoriteiten moeten plaats hebben, indien

a. het H.v.P. niet overtuigd is, dat de vreemdeling spoedig na uitleiding, geen poging zal doen om naar Nederland terug te keren;

b. de omstandigheden, waarin de uit te leiden vreemdeling verkeert, dan wel het feit dat leden van zijn gezin mede moeten worden verwijderd, overgave aan de buitenlandse grensautoriteiten gewenst doen zijn.

Steeds zal overgave moeten plaats hebben indien **minderjarige**¹⁾ of **zieke** vreemdelingen dan wel armlastige **gezinnen** worden uitgeleid.²⁾ *In deze gevallen zal dikwijls — ook wanneer de verschaffing van reispapieren zulks niet noodzakelijk doet zijn — ten aanzien van de overbrenging van de vreemdeling voorafgaand overleg met de consulaire vertegenwoordiger in Nederland behoren plaats te heb-*

1) Zie voor verwijdering van minderjarigen naar België ook bijlage 4a dezer circulaire.

2) Zie bijlage 4 en 4a dezer circulaire.

ben. Dit geldt ook bij uitleidingen van zieke en minderjarige personen of van armlastige gezinnen naar andere landen dan België en Duitsland.

In alle gevallen van twijfel kunnen de Hn. v.P. zonodig telefonisch overleg plegen met de bevoegde P.G.

Indien de te verwijderen vreemdeling moet worden overgegeven aan de grensautoriteiten van een onzer nabuurlanden, moet door het H.v.P. steeds, zowel bij uit- als bij terugleiding de tussenkomst van de Kon. Marechaussee worden ingeroepen en wel

a. door het hoofd van politie van een der grensgemeenten, vermeld in bijlage nr. 2 dezer circulaire, door terbeschikkingstelling van de vreemdeling aan de dichtstbij gestationeerde commandant van een grensbrigade der Koninklijke Marechaussee, voor zover uit- of terugleiding moet plaats hebben naar het dichtstbij liggende nabuurland; is zulks niet het geval dan moet de ter beschikking stelling plaats hebben op de wijze als onder *b* bedoeld;

b. door het H.v.P. van een andere gemeente dan onder *a* bedoeld, door tussenkomst van de districtscommandant der Koninklijke Marechaussee, over wiens bewakingsgebied de uit- of terugleiding naar de mening van het H.v.P. zal dienen te geschieden. Over deze tussenkomst ware door het H.v.P. **steeds voorafgaand overleg** — zo nodig telefonisch — te plegen met die districtscommandant, die beslist naar welke plaats en ter beschikking van welke Marechaussee-instantie de vreemdeling moet worden overgebracht.

Bijlage 2a geeft de standplaatsen van de districtscommandanten en de grenzen van de districten der Koninklijke Marechaussee, gelegen aan de landsgrenzen, aan.

Bij de keuze van de districtscommandant houdt het H.v.P. zo mogelijk rekening met de plaats in het buitenland, waarheen de vreemdeling zal vertrekken.

Zowel in het geval onder *a*, als dat onder *b* laatstbedoeld, berust de verantwoordelijkheid voor een richtige en zo spoedig mogelijke uit- of terugleiding bij de districtscommandant, via wiens bewakingsgebied de vreemdeling wordt verwijderd.

Hieruit volgt, dat in de gevallen onder *a* bedoeld, de betreffende brigadecommandant zich zal moeten verstaan met zijn districtscommandant tenzij deze voor veel voorkomende, eenvoudige gevallen bij schriftelijke instructie

machtiging aan de brigadecommandant heeft verleend.

Order tot uitleiding
of terugleiding

De last van het H.v.P. tot overbrenging en ter beschikkingstelling moet blijken uit een **schriftelijke order**; voor deze order moet gebruik gemaakt worden van een formulier van bijgaand model nr. 5. De order wordt in duplo medegegeven aan de ambtenaar, die met de overbrenging is belast; een exemplaar wordt behouden door de districtscommandant of brigadecommandant der Koninklijke Marechaussee; het andere, voor ontvangst getekend door de districtscommandant of brigadecommandant, wordt ten behoeve van de administratie van het H.v.P. door bedoelde ambtenaar aan deze ter beschikking gesteld. Indien een vreemdeling, die zich schuldig heeft gemaakt aan illegale grensoverschrijding, wordt teruggeleid, wordt door het H.v.P. aan de districtscommandant tevens een afschrift van het proces-verbaal, bedoeld in par. 2, sub 3, ter beschikking gesteld.

Als een vreemdeling, die zich aan illegale grensoverschrijding heeft schuldig gemaakt, niet aanstonds wordt teruggeleid, doch b.v. voor het ondergaan van een vrijheidsstraf in een gesticht wordt opgenomen, wordt door de instantie, bij welke het proces-verbaal wegens de illegale grensoverschrijding is opgemaakt, afschrift daarvan gezonden aan het H.v.P. van de gemeente, waar het gesticht gevestigd is. Deze stelt het afschrift bij de uitvoering der verwijdering ter beschikking van de Koninklijke Marechaussee.

Indien het hier bedoelde proces-verbaal werd opgemaakt door personeel van de Koninklijke Marechaussee, moet door dat personeel het H.v.P. van de gemeente waar het gesticht gevestigd is, daarvan in kennis worden gesteld.

Zoals uit punt 5 van deze paragraaf moge blijken, moet in alle gevallen van terugleiding van vreemdelingen, die zich aan illegale grensoverschrijding hebben schuldig gemaakt een afschrift van het proces-verbaal, bedoeld in par. 2 sub 3, aan de betrokken districtscommandant of brigadecommandant ter hand worden gesteld.

Bij terugleiding naar België of naar de Bondsrepubliek Duitsland (met overgave aan de grensautoriteiten van die landen) van vreemdelingen, die niet onderdanen van België, resp. van de Bondsrepubliek Duitsland zijn, moet bij het afschrift van het proces-verbaal tevens een foto of fotocopie worden overgelegd van elk der voorwerpen of bescheiden, ver-

meld in het proces-verbaal, waaruit kan blijken, dat de illegale grensoverschrijding vanuit België, resp. West-Duitsland, heeft plaats gehad, tenzij zulks (ook) op andere wijze is aan te tonen.

De districtscommandant der Koninklijke Marechaussee is verantwoordelijk voor de wijze, waarop de uitleiding c.q. terugleiding, geschiedt. Hij doet overigens geen uitleiding of terugleiding uitvoeren, welke zijns inziens in strijd is met de bepalingen van deze circulaire. In dat geval stelt hij zich onverwijld telefonisch in verbinding met het H.R.V.D. of diens vervanger, die zal beslissen wat dient te geschieden.

De overbrenging van de vreemdeling naar het buitenland moet overigens steeds zo spoedig mogelijk na de ter beschikkingstelling, door de zorg van de districtscommandant of de brigadecommandant plaats vinden.

De districtscommandant of brigadecommandant geeft aan het H.v.P. die de order heeft gegeven, zo spoedig mogelijk schriftelijk kennis van de verwijdering van de vreemdeling onder vermelding van het nummer van de order, de naam van de vreemdeling en de datum van de verwijdering. ¹⁾

Indien de grensautoriteit van het betreffende nabuurland de overname weigert, wordt de betrokken vreemdeling, door de zorg van de districtscommandant, met schriftelijke vermelding van de reden van weigering en van de naam van de buitenlandse instantie (c.q. naam en functie van de buitenlandse ambtenaar) die de overname weigerde, onverwijld naar het H.v.P., die de order tot uitleiding c.q. terugleiding heeft verstrekt, teruggebracht en tot diens beschikking gesteld, tenzij de betrokken vreemdeling behoort tot een categorie van vreemdelingen, t.a.v. welke door de M.v.J. of het H.R.V.D. is bepaald, dat voor het geval hun overneming wordt geweigerd, hun verwijdering door het personeel van de Koninklijke Marechaussee aanstonds op andere wijze moet worden bewerkstelligd.

Rapport aan de P.G., indien de overneming is geweigerd

Indien een vreemdeling, nadat de overneming is geweigerd, wederom ter beschikking van het H.v.P. is gesteld, zal deze zich onverwijld met een uitvoerig bericht in duplo (èn exemplaar bestemd voor het archief van de P.G.) omtrent de vreemdeling, wenden tot de P.G., voorzien van zijn advies om alsnog de verwijdering te bewerkstelligen dan wel om

¹⁾ Zie model nr. 5 van deze circulaire.

bijzondere maatregelen van toezicht op die vreemdeling te doen toepassen.

De P.P.G. worden uitgenodigd de M.v.J. ook in deze aangelegenheid van bericht en raad te dienen, onder meer t.a.v. de vraag of er aanleiding bestaat, een verzoek tot overneming van de vreemdeling door het betrokken land langs diplomatieke weg aanhangig te maken.

Uit- of terugleiding
door personeel
van het H.v.P.

5. In alle andere gevallen (dus de gevallen, dat de vreemdeling niet aan buitenlandse grensautoriteiten zal worden overgegeven) dat door het H.v.P. tot uit- of terugleiding is besloten, kan door zijn zorg en door eigen personeel de vreemdeling uit Nederland worden verwijderd.

Desgewenst mag hij echter ook in deze gevallen de bemiddeling van de bevoegde districtscommandant c.q. brigadecommandant der Koninklijke Marechaussee inroepen.

De vreemdeling moet dan eveneens, zoals omschreven in punt 3 van deze paragraaf, met een order van uit- of terugleiding ter beschikking van de bevoegde districtscommandant of brigadecommandant worden gesteld.

Bij terugleidingen moet steeds een afschrift van het proces-verbaal, betreffende de illegale grensoverschrijding (zie par. 2, onder 3) aan de districtscommandant c.q. brigadecommandant ter hand worden gesteld.

Deze maatregel wordt door mij nodig geoordeeld, omdat in het bijzonder het Wapen der Koninklijke Marechaussee belast is met de bestrijding van het euvel der illegale grensoverschrijding. Door het verzamelen van de bijzonderheden, vermeld in de processen-verbaal, kan een overzicht worden verkregen, hetwelk aan die bestrijding uitermate ten goede kan komen.

Indien de districtscommandant naar aanleiding van de inhoud van het proces-verbaal de vreemdeling nader wenst te horen omtrent die illegale grensoverschrijding of daaromtrent een nader onderzoek wil doen instellen, is daartegen geen bezwaar, mits zulks het over de grens brengen van de vreemdeling niet vertraagt.

Verwijdering
anders dan
over land

Ten aanzien van de uitleiding of terugleiding van ongewenste vreemdelingen, die (vermoedelijk) als zeeman of als verstekeling in Nederland zijn gekomen of die per schip naar elders moeten worden verwijderd, wordt aanbevolen, dat het H.v.P. de bemiddeling inroept van het H.v.P. der (haven)gemeente, waar de vreemdeling met het schip is binnengekomen. Aan de

hoofden van politie der havenplaatsen wordt verzocht hun medewerking in deze gevallen wel te willen verlenen. (Zie voor verstekelingen (stow-aways) bijlage 3 van deze circulaire) ¹⁾.

Uitwijzing met
contrôle op vertrek

6. Er zijn vele gevallen, dat een ongewenste vreemdeling moet worden verwijderd, doch waarin er redenen zijn om hem niet te doen uitleiden, doch uit te wijzen. Deze redenen zullen gewoonlijk zijn:

a. dat het H.v.P. overtuigd is, dat de vreemdeling aan zijn last om Nederland op eigen gelegenheid te verlaten, zal voldoen en geen poging zal doen om spoedig naar Nederland terug te keren;

b. dat het verlenen van deze vrijheid geen gevaar voor de openbare orde of veiligheid zal opleveren en

c. dus onnodige kosten voor begeleiding bij uit- of terugleiding kunnen worden vermeden.

In dit geval zal het H.v.P. in de regel het reis papier van de vreemdeling, dat hij tegen reçu van deze in ontvangst heeft genomen, tijdig per aangetekende brief doen toekomen aan het hoofd van de doorlaatpost, waarlangs de vreemdeling ons land zal verlaten. Hierbij ware te berichten op welke datum (c.q. welk uur) de vreemdeling de doorlaatpost zal passeren; tevens ware hierbij het verzoek te doen om, onder ter hand stelling van het reis papier aan de vreemdeling tegen afgifte van het reçu, te willen controleren, dat deze inderdaad ons land heeft verlaten en daarvan aan het H.v.P. schriftelijk onder toezending van het reçu mededeling te doen.

Het formulier van het reçu luidt als volgt:

Politie te

Ontvangen van de vreemdeling

(naam en voornamen), geboren

te _____ op

(de benaming v/h reis papier) no.:

afgegeven door _____ op:

Deze vreemdeling moet op _____ (dag en c.q.

uur) langs de doorlaatpost

Nederland verlaten.

datum

dienststempel _____ Het H.v.P. (handtekening)

¹⁾ Zie ook bijlage 2 van het Bewakingsvoorschrift 1946.

**Uitwijzing zonder
contrôle op vertrek** Er doen zich gevallen voor, waarin het, gezien de in deze circulaire gestelde eisen onmogelijk is (b.v. doordat geen buitenlands reis-papier voor de vreemdeling kan worden verkregen) om een vreemdeling, hoewel hij als zeer ongewenst moet worden beschouwd, **uit te leiden**. Er kan dan nog getracht worden zijn verwijdering te bewerkstelligen door **uitwijzing**, echter zonder dat er contrôle door een doorlaatpost of enige andere contrôle op zijn vertrek uit ons land wordt uitgeoefend. In zulke gevallen moet aan de vreemdeling een bepaalde, naar gelang van de omstandigheden redelijke termijn worden gesteld, binnen welke hij Nederland moet hebben verlaten. **Deze wijze van verwijdering mag slechts worden toegepast met toestemming van de M.v.J.** Voorstellen daartoe, voorzien van uitvoerige inlichtingen, moeten in duplo worden ingediend bij de competente P.G., aan wie wordt verzocht deze (in enkelvoud) met zijn advies te doen toekomen aan de M.v.J.

**Reden van
verwijdering aan
de vreemdeling
mededelen**

7. Tenzij bepaalde redenen, de veiligheid van de staat betreffende, zich daartegen zetten, *wordt aan elke vreemdeling, die wordt verwijderd, de reden van zijn verwijdering uit Nederland medegedeeld*, waarbij hem tevens onder het oog moet worden gebracht, dat zijn terugkeer naar ons land zonder nadere schriftelijke toestemming van de M.v.J., zijn onmiddellijke inbewaringstelling tengevolge kan hebben. Een schriftelijke verklaring van de ambtenaar, die bovenbedoelde mededeling aan de vreemdeling heeft gedaan, moet in de administratie van de politie worden opgelegd. ¹⁾

**Signalering van
ongewenste
vreemdelingen**

8. **Het H.v.P. dient van elke verwijdering van een vreemdeling uit Nederland, nadat deze heeft plaats gevonden, bericht te zenden aan het H.R.V.D., die eventueel voor signalering in het Opsporingsregister zal zorgdragen.**

Deze meldingen moeten geschieden op een formulier van bijgaand model nr. 3.

**Voorlopige
signalering**

Daar er uiteraard enige tijd verloopt, alvorens een signalering in het Opsporingsregister is opgenomen, verdient het aanbeveling om in gevallen, dat op grond van feiten en/of omstandigheden ernstig wordt vermoed, dat de ongewenste vreemdeling onmiddellijk of kort na zijn verwijdering een poging zal doen om naar Nederland terug te keren, aan de Koninklijke Marechaussee de wens kenbaar te maken,

¹⁾ Zie hiervoor ook artikel 1 van bijlage 9 van het Bewakingsvoorschrift.

dat de vreemdeling voorlopig aan de doorlaatposten wordt gesignaleerd.

Indien de verwijdering geschiedt door tussenkomst van de Koninklijke Marechaussee, ware deze wens bij het verzoek om tussenkomst (order tot uit- of terugleiding) ter kennis te brengen; in gevallen dat het H.v.P. door eigen personeel voor de verwijdering zorg draagt, ware de wens tot voorlopige signalering, zo nodig telefonisch, te richten aan de betreffende districtscommandant van de Koninklijke Marechaussee.

Door de bevoegde districtscommandant van de Koninklijke Marechaussee wordt beslist aan welke doorlaatposten de voorlopige signalering wordt doorgegeven.

A a n t e k e n i n g : Teneinde te kunnen beoordelen of in een bijzonder geval aanleiding bestaat een termijn van drie weken, gedurende welke een voorlopige signalering geacht moet worden van kracht te zijn, te verlengen, deelde de Minister van Justitie bij zijn schrijven van 12 mei 1958, nr. AJZ 300/E-114 mede, dat er zijnerzijds prijs op wordt gesteld in den vervolge zo spoedig mogelijk opgave te ontvangen van voorlopige signaleringen welke door de Koninklijke Marechaussee aan de grensposten zijn gedaan, zulks met vermelding van de naam, voornamen, geboortedatum en -plaats en nationaliteit van de vreemdeling, alsmede van het hoofd van plaatselijke politie op wiens verzoek de signalering heeft plaats gevonden.

De meest praktische wijze van uitvoering van dit verzoek komt mij als volgt voor:

Alle verzoeken van hoofden van plaatselijke politie tot **voorlopige signalering** ingevolge het bovenvermelde dienen **alleen per telex volgens combinatie G** (en niet a en g) met inachtneming van bovenstaande gegevens te geschieden aan de doorlaatpost welke daarvoor naar het oordeel van de betreffende districtscommandant der Koninklijke Marechaussee in aanmerking komen.

In de verzendlijst van combinatie G is — zoals bekend —, de Staf Koninklijke Marechaussee opgenomen, zodat door de zorg daarvan er voor zal worden zorggedragen, dat een afschrift van de betreffende telex het Ministerie van Justitie bereikt. (Red.).

Paragraaf 6

De kosten van verwijdering van vreemdelingen wegens het **n i e t h e b b e n v a n v o l d o e n d e m i d d e l e n** (armlastigheid) komen ten laste van de gemeente, waar deze vreemdelingen zich bevinden (art. 30 van de Armenwet). Het Ministerie van Maatschappelijk Werk verleent hiervoor een subsidie van 75 % overeenkomstig het bepaalde in de circulaire van de Minister van Binnenlandse Zaken d.d. 12 augustus 1938 nr. 8809.

De kosten gemaakt ten behoeve van vreemdelingen, die worden verwijderd op **a n d e r e g r o n d e n d a n a r m l a s t i g h e i d**, kunnen, indien zij niet kunnen worden verhaald op derden ¹⁾ noch redelijkerwijze kunnen worden bestreden uit de bezittingen van de vreemdeling (zie verder punt 5 hierna), met inachtneming van het volgende, worden gedeclareerd aan het Ministerie van Justitie.

1) Zie bijlagen nrs. 3, 3a, 5 en ook 4 van deze circulaire.